

tidligere har gjort Forsøg paa at faae en Garnisonslov gennemført, men det er hidtil ikke lykkedes, medens Flertallet mener, at det er ikke saalidet magtpaaliggende, at disse Forhold blive endelig ordnede ved Lov. Man er ogsaa gjentagne Gange under Behandlingen af Finantsloven stødt paa væsentlige Ulemper netop af Hensyn til, at Garnisonsforholdene ikke endelig vare ordnede. Man kan ikke vente de Offre af Kommunerne, som man ellers kunde, saalænge den nuggældende Ordning henstaar rent provisorisk. Flertallet tror heller ikke, det vilde være vanskeligt at faae en Garnisonslov gennemført, naar Krigsbestyrelsen vilde opgive den Tanke — som man forøvrigt ikke veed, hvorvidt den nærer — at drage Garnisonerne bort fra Sjælland i noget væsentligt Omfang. Naar det ikke tilsigtes, ser jeg ikke, det vil være uoverkommeligt at faae Garnisonsforholdene virkelig fastslaaede ved Lov, og den Tanke, som ligger i Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 8, giver i den Henseende den fornødne Veiledning. Forslaget gaar ud paa, at der i Sjælland bevares tre Garnisonsbyer for Fodfolket og een for Rytteriet. Derved vilde man komme til omtrent det samme Antal Garnisonsbatailloner som nu, nemlig til 9 i Stedet for 8, medens det blev nødvendigt at opgive en af de nuværende jydskke Garnisonsbyer. Dette staar i Forbindelse med Inddelingen af Regimentet i tre Batailloner, hvilket medfører, at tre Batailloner maa garnisoneres i samme By. Af de øvrige Afdelinger foreslaaes et Regiment Fodfolk og et Regiment Ryteri garnisoneret paa Fyn, hvor altsaa de to nuværende Garnisonsbyer sandsynligvis vilde blive bibeholdt, om end i noget indskrænket Omfang, og alle de øvrige Afdelinger maatte derefter blive at garnisonere paa Sjælland. — Endnu har Flertallet foreslaaet en ny § 7, som gaar ud paa at bemyndige Regjeringen til at inddele Landet i 7 Regimentskredse, dog saaledes, at disse atter kunne omlægges. Dette staar i Forbindelse med det hele Udskrivningsvæsen og Ønsket om at ligeliggøre det Antal af udskrevne Rekrutter, som bliver at tildele hver Afdeling. I saa Henseende er Flertallet iøvrigt i Realiteten enigt med Krigsbestyrelsen; men man har troet, det vilde være rigtigt, at der i Loven indførtes en udtrykkelig Bestemmelse, som gav Regjeringen Lovhjemmel til at ordne og atter at kunne omordne dette Forhold ved Anordning. Man antager forøvrigt, at de 7 Regimentskredse omtrent vilde blive fordelt saaledes, at der blev tre kredse paa Sjælland og omliggende Smaøer, og fire i Fyn og Sjælland, men Ingen vil naturligvis kunne borge for, at Grændsen imellem disse Kredse nøjagtig vil komme til at svare til Adskillelsen ved Store-Belt, og det vilde da heller ikke være særdeles magtpaaliggende, om denne Grændse blev saa aldeles nøjagtig. — Jeg skal indskrænke mig til disse indle-

dende Bemærkninger med Hensyn til første Afsnit.

Udmønt: Naar jeg her skal udtale mig paa Udvalgets Mindretals Vegne, skal jeg saalænge jeg gjør dette, ikke følge den ærede Ordfører i hans Betragtning af Forholdene i tidligere Tider og Udviklingen fra disse til nu. Jeg skal kun i Anledning af, hvad han ansøgte med Hensyn til den Opfattelse af Revisionsbestemmelsen, som har gjort sig gjældende hos Mindretallet, tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at det Bedst, han førte for, at denne Opfattelse er forkert, var noget mangelfuld. Den ærede Ordfører sagde nemlig, at der i sin Tid var foreslaaet en Revisionsbestemmelse af et andet Indhold, som ganske vist gik i den Retning, den ærede Ordfører ønsker for rigtig, men han bemærkede tillige, at denne blev forkastet, og at der blev truffet en anden, nemlig den nu foreliggende Bestemmelse; men dette forekommer netop mig at tyde hen paa, at den Retning, som Mindretallet foresøger, er den rigtige, idet man nemlig kan sige sig selv, at Grunden til, at den omtalte Bestemmelse blev forkastet, jo var denne, at voldsomme og pludselige Forandringer vilde man ikke have i disse Forhold, men man vilde netop give en Leilighed til en rolig og sundig Udvikling i den Retning, man maatte finde hensigtsmæssig. Den Uttrin var meget berettiget, som den ærede Ordfører fremførte, og som, saavidt jeg erindrer, fremtraa fra den daværende Krigsminister, at Lidsfordolene muligen kunde gaa i saadan Retning, i man med Hensyn til Revisionen kom til at paa en ganske anden Vej end den, man i hindieblit tænkte sig. Jeg skal i Øvrigt bemærke, at naar den ærede Ordfører udtalte sig, at han stede sig paa Forsvarskommissionens Standpunkt saa er dette ikke ganske rigtigt. Den ærede Ordfører har ganske sikkert udtalt sig fra Forsvarskommissionens Standpunkt i alle de Retninger hvor det passede med det Forslag, der er ført fra Flertallets Side; men der er væsentlig Forskjelligheder i andre Retninger. Jeg tillader mig at anføre, at Forsvarskommissionens Standpunkt var iblandt Andet dett at vi den Gang vare overlegne til Os, og vi i ethvert Tilfælde haabede efterhaanden at kunne udvikle vor Sømagt saaledes, at vi ble jævnbyrdige med vore nærmeste Naboer. Jeg tror nu, at den ærede Ordfører vil indrømme, naar denne Grundpille for Standpunktet falder bort, saa indtræder dermed en betydelig Forandring i Situationen. Det er netop i Betragtning af dette Standpunkts Forandring i det 2. at Mindretallet har ment, at det, som man maatte gaa ud fra ved Revisionen som det Rette, var, at styrke Hærens Kraft ved Vælsen af alle de ved Hærløven fremkaldte Sniffoner og Bestem-